

1. Nazwa, siedziba i podstawowy przedmiot działalności Grupy Kapitałowej ZPUE S.A.

Spółka Dominująca – ZPUE S.A.

ZPUE S.A. z siedzibą we Włoszczowie (do dnia 18 grudnia 2006 roku Spółka funkcjonowała pod nazwą Zakład Produkcji Urządzeń Elektrycznych B.Wypychewicz Spółka Akcyjna) powstał na podstawie umowy spółki potwierdzonej aktem notarialnym. Spółka rozpoczęła działalność 7 stycznia 1997 r. z dniem pierwszego wpisu do Rejestru Handlowego Sądu Rejonowego w Kielcach pod nr RHB – 2536.

Do Krajowego Rejestru Sądowego wpisana została w dniu 27 listopada 2001 r. za numerem KRS: 0000052770. Organem prowadzącym rejestr jest Sąd Rejonowy w Kielcach, X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego.

Podstawowym przedmiotem działalności emitenta według Polskiej Klasyfikacji Działalności jest produkcja aparatury rozdzielczej i sterowniczej energii elektrycznej (PKD 27.12.Z).

Przedmiotem działalności Spółki jest:

- produkcja wyrobów budowlanych z betonu,
- produkcja masy betonowej prefabrykowanej,
- produkcja wyrobów formowanych na zimno,
- produkcja konstrukcji metalowych i ich części,
- produkcja metalowych elementów stolarki budowlanej,
- produkcja pozostałych zbiorników, cystern i pojemników metalowych,
- produkcja sprzętu (tele)komunikacyjnego,
- produkcja aparatury rozdzielczej i sterowniczej energii elektrycznej,
- produkcja sprzętu instalacyjnego,
- produkcja pozostałego sprzętu elektrycznego,
- naprawa i konserwacja metalowych wyrobów gotowych,
- naprawa i konserwacja urządzeń elektrycznych,
- instalowanie maszyn przemysłowych, sprzętu i wyposażenia,
- roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych,
- roboty związane z budową linii telekomunikacyjnych i elektroenergetycznych,
- wykonywanie instalacji elektrycznych,
- zakładanie stolarki budowlanej,
- pozostałe specjalistyczne roboty budowlane,
- sprzedaż hurtowa maszyn wykorzystywanych w górnictwie, budownictwie oraz inżynierii lądowej i wodnej,
- transport drogowy towarów,
- magazynowanie i przechowywanie pozostałych towarów,
- pozostała działalność finansowa z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszy emerytalnych,
- działalność w zakresie inżynierii i związane z nią doradztwo techniczne,
- pozostałe badania i analizy techniczne,
- pozostała działalność związana z udostępnianiem pracowników.

Według klasyfikacji przyjętej przez rynek regulowany ZPUE S.A. zakwalifikowana jest do spółek z branży przemysłu elektromaszynowego.

Spółka Zależna – ZPUE Gliwice Sp. z o.o.

ZPUE Gliwice Sp. z o.o. z siedzibą w Gliwicach powstał na podstawie umowy spółki potwierdzonej aktem notarialnym. Spółka rozpoczęła działalność 1.05.1995 r. z dniem pierwszego wpisu do Rejestru Handlowego Sądu Rejonowego w Gliwicach pod nr RHB – 11901.

Do Krajowego Rejestru Sądowego wpisana została w dniu 21.11.2002 r. za numerem KRS: 0000133811. Organem prowadzącym rejestr jest Sąd Rejonowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego.

Podstawowym przedmiotem działalności emitenta według Polskiej Klasyfikacji Działalności jest produkcja urządzeń elektroenergetycznych oraz usługi pomiarowo - remontowe na potrzeby energetyki zawodowej produkcja aparatury rozdzielczej i sterowniczej energii elektrycznej (PKD 27.12.Z).

- W ramach Oddziału Produkcji realizowano następujące zadania:
 - produkcja termoutwardzalnych obudów złącz kablowych nN,
 - montaż złącz kablowych, kablowo-pomiarowych oraz szaf oświetlenia ulicznego,
 - montaż kontenerowych stacji transformatorowych,
 - produkcja obudów rozdzielnic nN typu RSW z żywicy chemoutwardzalnej.
- Dział Remontów i Pomiarów realizował:
 - przeglądy przełączników zaczepek transformatorów WN/SN,

- pomiary transformatorów WN/SN oraz SN/nN,
- pomiary urządzeń elektroenergetycznych WN,
- przeglądy i remonty transformatorów rozdzielczych,
- pomiary termowizyjne stacji transformatorowych,
- pomiary sprzętu BHP,
- analizy oleju transformatorowego.
- Spółka prowadziła też działalność handlową w zakresie:
 - sprzedaży rozdzielnic SN oraz nN,
 - sprzedaży stacji transformatorowe kontenerowych i słupowych,
 - sprzedaży osprzętu do linii napowietrznych oraz żerdzi energetycznych,
 - sprzedaży transformatorów rozdzielczych,
 - sprzedaży złomu żelaznego i metali kolorowych,
 - sprzedaży elektroizolacyjnego sprzętu bhp.

2. Czas trwania Grupy Kapitałowej ZPUE S.A.

Czas trwania ZPUE S.A. oraz ZPUE Gliwice Sp. z o.o. jest nieoznaczony.

3. Wskazanie okresów sprawozdawczych

Prezentowane skonsolidowane sprawozdanie finansowe sporządzone obejmuje okres I półrocza 2011 roku, tj. od 1 stycznia do 30 czerwca 2011 roku oraz okres porównywalny roku 2010, tj. od 1 stycznia do 30 czerwca 2010 roku.

4. Skład osobowy Zarządu oraz Rady Nadzorczej Spółki Dominującej – ZPUE S.A.

Skład Zarządu Emitenta

Na dzień 30 czerwca 2011 roku Zarząd ZPUE S.A. we Włoszczowie działał w następującym składzie:

- Prezes Zarządu – Andrzej Grzybek,
- Członek Zarządu – Stanisław Toborek,
- Członek Zarządu – Mariusz Synowiec,
- Prokurent – Tomasz Stępień,
- Prokurent – Krzysztof Jamróż,
- Prokurent – Piotr Zawadzki,
- Prokurent – Katarzyna Kusa,
- Prokurent – Kazimierz Grabiec,
- Prokurent – Iwona Dobosz,
- Prokurent – Henryk Arkit,
- Prokurent – Jerzy Banyś,
- Prokurent – Krzysztof Prus.

Skład Rady Nadzorczej Emitenta

Na dzień 30 czerwca 2011 roku Rada Nadzorcza ZPUE S.A. we Włoszczowie działała w następującym składzie:

- Przewodniczący Rady Nadzorczej – Bogusław Wypychewicz,
- Zastępca Przewodniczącego Rady Nadzorczej – Małgorzata Wypychewicz,
- Członek Rady Nadzorczej – Henryka Grzybek,
- Członek Rady Nadzorczej – Teresa Wypychewicz,
- Członek Rady Nadzorczej – Czesław Wypychewicz.

5. Skład Zarządu oraz Rady Nadzorczej Spółki Zależnej – ZPUE Gliwice Sp. z o.o.

Skład Zarządu

Na dzień 30 czerwca 2011 roku Zarząd spółki ZPUE Gliwice sp. z o.o. działał w następującym składzie:

- Prezes Zarządu – Damian Asztabski,
- Członek Zarządu – Joanna Baran
- Członek Zarządu – Grzegorz Kalinowski

Skład Rady Nadzorczej

Na dzień 30 czerwca 2011 roku Rada Nadzorcza ZPUE Gliwice Sp. z o.o. w Gliwicach działała w następującym składzie:

- Przewodnicząca Rady Nadzorczej – Małgorzata Wypychewicz,
- Zastępca Przewodniczącego Rady Nadzorczej – Bogusław Wypychewicz,
- Członek Rady Nadzorczej – Iwona Dobosz,
- Członek Rady Nadzorczej – Katarzyna Kusa,
- Członek Rady Nadzorczej – Krzysztof Jamróż,
- Członek Rady Nadzorczej – Tomasz Stepień.

6. W skład ZPUE S.A. nie wchodzi wewnętrzne jednostki organizacyjne.

7. ZPUE S.A. jest podmiotem dominującym w Grupie Kapitałowej ZPUE S.A.. Spółka sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

8. W okresie, za który sporządzone jest sprawozdanie z działalności jednostki nie nastąpiło połączenie jakichkolwiek spółek z ZPUE S.A.

9. Skonsolidowane sprawozdanie finansowe sporządzono przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej przez Spółkę dominującą – ZPUE S.A. oraz Spółkę zależną – ZPUE Gliwice Sp. z o.o. przez co najmniej 12 kolejnych miesięcy i dłużej. Nie są znane okoliczności, które wskazywałyby na istnienie zagrożeń dla kontynuacji działalności Grupy Kapitałowej ZPUE S.A.

10. Sprawozdania finansowe podlegały przekształceniu w celu zapewnienia porównywalności danych finansowych.

W związku z nabyciem większościowego pakietu udziałów przez ZPUE S.A. w spółce ZPUE Gliwice Sp. z o.o., Zarząd ZPUE S.A. oraz ZPUE Gliwice Sp. z o.o. dla zapewnienia porównywalności sprawozdań jednostkowych dokonał ich przekształcenia na zgodne z MSR/MSSF.

11. Korekty skonsolidowanego sprawozdania finansowego i porównywalnych danych finansowych wynikające z opinii podmiotów uprawnionych do badania.

W przedstawionym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym oraz porównywalnych danych finansowych nie dokonano korekt wynikających z zastrzeżeń w opiniach podmiotów uprawnionych do badania o sprawozdaniach finansowych za lata, za które sprawozdanie finansowe zostało zamieszczone w raporcie.

12. Określenie przyjętych zasad rachunkowości, w tym metod wyceny aktywów i pasywów oraz przychodów i kosztów, ustalenie wyniku finansowego oraz sposobu sporządzenia sprawozdania finansowego i danych porównywalnych.

Stosowane przez jednostkę zasady rachunkowości dostosowane są do wymogów wynikających z Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej oraz związanych z nimi interpretacjami ogłoszonymi w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej (dalej MSSF), a w zakresie nieuregulowanym w tych Standardach na podstawie ustawy o rachunkowości i wydanych na jej podstawie przepisach wykonawczych (dalej UOR).

12.1. Obowiązujące zasady wyceny aktywów i pasywów

Zasady ewidencji rzeczowych aktywów trwałych

Za *rzeczowe aktywa trwałe* uznaje się takie składniki aktywów, które:

- są utrzymywane przez jednostkę gospodarczą w celu wykorzystania ich w procesie produkcyjnym lub przy dostawach towarów i świadczeniu usług, w celu oddania do używania innym podmiotom na podstawie umowy najmu lub w celach administracyjnych oraz
- którym towarzyszy oczekiwanie, iż będą wykorzystane przez czas dłuższy niż jeden okres.

Pozycję rzeczowych aktywów trwałych ujmuje się jako składnik aktywów jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że jednostka uzyska przyszłe korzyści ekonomiczne związane ze składnikiem aktywów oraz, że można wycenić w sposób wiarygodny cenę nabycia lub koszt wytworzenia tego składnika aktywów.

Do środków trwałych jednostki zalicza się;

- grunty (w tym prawo wieczystego użytkowania gruntów),
- budynki,
- obiekty inżynierii lądowej i wodnej,
- maszyny, urządzenia,
- środki transportu,
- inne przedmioty.

Do środków trwałych jednostki zalicza się również obce środki trwałe używane przez nią na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, jeżeli z innych przepisów wynika prawo dokonywania od nich odpisów amortyzacyjnych (umorzeniowych) przez korzystającą z tych środków jednostkę. Przedmioty w cenie do 3 500,00 zł. traktowane są jako materiały. Z chwilą wydania do użytkowania wartość ich odpisuje się w koszty materiałowe oraz ujmuje w ewidencji pozabilansowej ilościowo-wartościowej. Materiały objęte są ewidencją pozabilansową wg miejsc użytkowania. Za kryterium do objęcia materiałów ewidencją przyjęto okres użytkowania dłuższy niż rok.

Środki trwałe w cenie jednostkowej powyżej 3 500,00 zł. są wprowadzane do ewidencji środków trwałych. Ewidencja środków trwałych pozwala wprowadzić wyróżniki rozróżniając środki trwałe sfinansowane ze źródeł innych (np. z budżetu państwa, z dotacji unijnych.) Środki trwałe rejestrowane są w pozycjach analitycznych zgodnie z symboliką KRŚT.

Za **wartości niematerialne** uznaje się nabyte, nadające się do gospodarczego wykorzystania w dniu przyjęcia do używania:

- prawa majątkowe, autorskie prawa majątkowe, licencje, koncesje, prawa do: projektów, wynalazków, patentów, znaków towarowych, wzorów zdobniczych lub użytkowych,
- koszty prac rozwojowych zakończonych wynikiem pozytywnym, nakłady na prace rozwojowe,
- wartość firmy,
- know-how,

o przewidywanym okresie użytkowania dłuższym niż rok, wykorzystywane na potrzeby związane z prowadzoną działalnością gospodarczą albo oddane do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze.

Pozycja rzeczowych aktywów trwałych, która kwalifikuje się do ujęcia jako składnik aktywów, początkowo wyceniana jest według ceny nabycia lub kosztu wytworzenia. Na cenę nabycia lub koszt wytworzenia pozycji rzeczowych aktywów trwałych składa się cena zakupu, łącznie z cla importowymi i bezzwrotnymi podatkami od zakupu i wszystkimi innymi pozwalającymi się bezpośrednio przyporządkować kosztami poniesionymi w celu doprowadzenia składnika aktywów do stanu zdolności użytkowej, który jest zgodny z jego zamierzonym wykorzystaniem. W przypadku wytworzenia we własnym zakresie jest to koszt wytworzenia, za który uważa się wartość zużytych składników rzeczowych i usług obcych, kosztów wynagrodzeń za pracę wraz z narzutami i inne koszty dające się zaliczyć do wartości wytworzonych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych. Do kosztu wytworzenia nie zalicza się kosztów ogólnych zarządu, kosztów sprzedaży, pozostałych kosztów operacyjnych i finansowych oraz kosztów nadmiernych braków, nadmiernego zużycia robocizny i innych zasobów w trakcie budowy, montażu lub ulepszenia środków trwałych i dostosowania do używania;

W razie nabycia w drodze spadku lub darowizny lub w inny nieodpłatny sposób wartość początkową środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej stanowi cena sprzedaży takiego samego lub podobnego przedmiotu z dnia nabycia, chyba że umowa darowizny albo umowa o nieodpłatnym przekazaniu określa tę wartość w niższej wysokości. Za cenę rynkową uważa się cenę stosowaną w danej miejscowości w obrocie składnikami tego samego rodzaju, gatunku z uwzględnieniem ich stanu technicznego i stopnia zużycia.

W przypadku trudności w ustaleniu kosztu wytworzenia środka trwałego jego wartość początkową ustala biegły rzeczoznawca z uwzględnieniem cen rynkowych z dnia przekazania składnika do użytkowania.

Podstawowym narzędziem ewidencyjnym środków trwałych jest „Księga inwentarzowa środków trwałych” z podziałem na grupy środków trwałych.

„Księga inwentarzowa środków trwałych” obejmuje m.in. następujące pozycje:

1. numer inwentarzowy odrębny dla każdego obiektu,
2. datę przyjęcia na stan, numer dowodu, rodzaj dowodu,
3. rok budowy (nabycia),
4. nazwę środka trwałego,
5. symbol klasyfikacji rodzajowej środka trwałego,
6. wartość początkową,
7. zmiany wartości następujące w okresie użytkowania,

8. roczną stopę amortyzacji,
9. roczną i miesięczną kwotę amortyzacji,
10. umorzenie dotychczasowe,
11. wartość netto,
12. datę wycofania z użytkowania i numer dowodu,
13. inne dane (wydział, stanowisko kosztów, rodzaj pozyskanego dofinansowania itp.).

Podstawowym narzędziem ewidencyjnym wartości niematerialnych i prawnych jest „Księga wartości niematerialnych i prawnych”.

„Księga wartości niematerialnych i prawnych” obejmuje następujące pozycje:

1. numer inwentarzowy,
2. nazwę,
3. datę zakupu lub wytworzenia,
4. datę księgowania i numer dowodu nabycia,
5. datę oddania do użytku,
6. wartość początkową,
7. roczną stopę amortyzacji,
8. wartość amortyzacji rocznej, miesięcznej i od początku użytkowania,
9. wartość netto,
10. datę pełnego umorzenia,
11. datę i numer dowodu wycofania z ewidencji,
12. inne dane (dział, stanowisko kosztów itp.).

Obce środki trwałe ujmuje się w ewidencji pozabilansowej na koncie 090.”

Późniejsze nakłady odnoszące się do pozycji rzeczowych aktywów trwałych, która już została ujęta jako składnik aktywów są dodawane do wartości bilansowej tego składnika aktywów, o ile jest prawdopodobne, że jednostka uzyska przyszłe korzyści ekonomiczne, które przewyższa korzyści możliwe do osiągnięcia w ramach pierwotnie oszacowanych korzyści uzyskiwanych z już posiadanego składnika aktywów. Wszelkie pozostałe późniejsze nakłady są ujmowane jako koszty okresu, w którym zostały poniesione. Nakłady na remonty i konserwacje rzeczowych aktywów trwałych ponoszone w celu przywrócenia lub utrzymania przyszłych korzyści ekonomicznych, jakich jednostka może oczekiwać w oparciu o pierwotnie oszacowane korzyści ujmuje się jako koszty w momencie poniesienia.

Główne części składowe niektórych pozycji rzeczowych aktywów trwałych ujmuje się jako odrębne aktywa, z uwzględnieniem niezależnego okresu ich ekonomicznego użytkowania.

Umorzenie

Podlegająca amortyzacji wartość rzeczowych aktywów trwałych rozkładana jest w sposób systematyczny na przestrzeni okresu ich użytkowania. Stosowana metoda amortyzacji odzwierciedla tryb konsumowania przez jednostkę gospodarczą korzyści ekonomicznych ze składnika aktywów.

Odpisy amortyzacyjne ujmowane są jako koszt danego okresu.

Okres użytkowania pozycji rzeczowych aktywów trwałych oraz metoda amortyzacji podlega corocznej weryfikacji i jeżeli oczekiwania znacząco różnią się od wcześniejszych szacunków, odpisy amortyzacyjne za bieżące i przyszłe okresy są korygowane.

Podstawę dokonywania odpisów amortyzacyjnych (umorzeniowych) środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych stanowi aktualny plan amortyzacji sporządzany na pierwszy dzień każdego roku obrotowego, określający stawki i kwoty rocznych odpisów poszczególnych środków trwałych.

Plan amortyzacji zawiera m.in.:

- numer inwentarzowy,
- symbol klasyfikacji rodzajowej,
- nazwę obiektu,
- datę przyjęcia do użytkowania,
- wartość początkową,
- metodę amortyzacji,
- stopę rocznej amortyzacji,
- roczną i miesięczną kwotę odpisów.

W przypadku środków trwałych przyjętych użytkowanych na podstawie umów leasingu operacyjnego, które w myśl przepisów ustawy o rachunkowości zaliczane są do środków trwałych – okres amortyzacji ustala się w oparciu o okres ekonomicznej użyteczności.

W razie zmiany techniki produkcji, przeznaczenia do likwidacji, wycofania z używania lub innych przyczyn powodujących trwałą utratę gospodarczej przydatności środka trwałego dokonuje się, w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych, odpowiednich, nieplanowych odpisów amortyzacyjnych.

Wycena środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych

Środki trwałe i wartości niematerialne i prawne wycenia się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej (po aktualizacji wyceny) pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne, a także o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości. Środki trwałe i wartości niematerialne i prawne umarza się metodami określonymi w punkcie poprzedzającym.

Wycena pozostałych aktywów i pasywów

Środki trwałe w budowie wycenia się w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Wartość środków trwałych w budowie zwiększają ujemne różnice kursowe oraz odsetki od kredytów za okres budowy środka trwałego, zaś zmniejszają odpisy z tytułu trwałej utraty jego wartości.

Nieruchomości ewidencjonuje się i wycenia:

według zasad obowiązujących dla środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, czyli według ceny nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej, pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne oraz odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Wartości niematerialne zaliczane do inwestycji ewidencjonuje się i wycenia:

według zasad obowiązujących dla środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, czyli według ceny nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej, pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne oraz odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Udziały (akcje) w innych jednostkach oraz inne inwestycje zaliczone do aktywów trwałych wycenia się według cen nabycia pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Zapasy materiałów, towarów, produktów gotowych, półproduktów i produktów w toku wycenia się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia lub też wartości netto możliwej do uzyskania, w zależności od tego, która z kwot jest niższa.

W odniesieniu do zapasów materiałów jednostka prowadzi ewidencję:

- ilościowo-wartościową w magazynie.

Stan magazynu jest uzgadniany z ewidencją wartościową prowadzoną przez księgowość na koniec każdego miesiąca.

W odniesieniu do zapasów towarów jednostka prowadzi ewidencję:

- ilościowo-wartościową w magazynie.

Stan magazynu jest uzgadniany z ewidencją wartościową prowadzoną przez księgowość na koniec każdego miesiąca.

W odniesieniu do zapasów produktów gotowych jednostka prowadzi ewidencję:

- ilościowo-wartościową w magazynie.

Stan magazynu jest uzgadniany z ewidencją wartościową prowadzoną przez księgowość na koniec każdego miesiąca.

Przyjęcie materiałów do magazynu następuje według:

- rzeczywistych cen zakupu.

Rozchód materiałów z magazynu wycenia się metodą:

„pierwsze weszło, pierwsze wyszło” (FIFO),

Przyjęcie towarów do magazynu następuje według rzeczywistych cen zakupu.

Rozchód towarów z magazynu wycenia się metodą:

„pierwsze weszło, pierwsze wyszło” (FIFO).

Przyjęcie produktów gotowych z produkcji do magazynu następuje według:

- cen ewidencyjnych; wartość zapasów do kosztów wytworzenia korygują odchylenia, które rozliczane są na zapas i na rozchód zapasów na podstawie wskaźnika odchylenia.

Rozchód produktów gotowych z magazynu w przypadku prowadzenia ewidencji według:

rzeczywistego kosztu wytworzenia wycenia się metodą:

„pierwsze weszło, pierwsze wyszło” (FIFO).

Zapasy produkcji nie zakończonej na dzień bilansowy wycenia się według:

- bezpośrednich kosztów wytworzenia, na które składają się koszty związane bezpośrednio z jednostką produkcji, takie jak bezpośrednia robocizna i materiały bezpośrednie. Składają się na nie także systematycznie rozłożone, stałe i zmienne koszty produkcji, poniesione przy przetwarzaniu materiałów na wyroby gotowe. Stałymi pośrednimi kosztami produkcji są te pośrednie koszty produkcji, które pozostają stosunkowo niezmiennie niezależnie od wielkości produkcji, takie jak koszty amortyzacji i utrzymania budynków i wyposażenia fabryki oraz produkcyjne (fabryczne) koszty zarządzania i administracji. Zmiennymi pośrednimi kosztami produkcji są te pośrednie koszty produkcji, które zmieniają się bezpośrednio lub prawie bezpośrednio wraz ze zmianą wielkości produkcji, takie jak pośrednie koszty materiałów i robocizny.

Inwestycje krótkoterminowe wycenia się według niższej z dwóch wartości: ceny nabycia lub wartości rynkowej.

Inwestycje krótkoterminowe, dla których nie istnieje aktywny rynek, wycenia się w wartości godziwej.

Należności wycenia się w kwocie wymagającej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożności, czyli po uwzględnieniu odpisów aktualizujących ich wartość.

Zobowiązania zgodnie z MSR 39, tj. czyli wg zamortyzowanego kosztu.

Zobowiązania finansowe, dla których określony jest termin wymagalności wycenia się zgodnie z MSR 36, tj. wg zamortyzowanego kosztu.

Środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych wycenia się według wartości nominalnej.

Rezerwy na straty i zobowiązania wycenia się w uzasadnionej, wiarygodnie oszacowanej wartości.

Rezerwy tworzone są gdy:

- na jednostce ciąży obecny obowiązek (prawny lub zwyczajowo oczekiwany) wynikający ze zdarzeń przeszłych,
- prawdopodobne jest, że wypełnienie obowiązku spowoduje konieczność wypływu środków zawierających w sobie korzyści ekonomiczne,
- można dokonać wiarygodnego szacunku kwoty tego obowiązku.

Rezerwę zmniejsza zrealizowanie obowiązku, na który została utworzona, zaś niewykorzystane rezerwy (z uwagi na ustanie lub zmniejszenie ryzyka strat, na które zostały utworzone) rozwiązuje się na dobro kont pozostałych przychodów operacyjnych lub przychodów finansowych.

Udziały (akcje) własne wycenia się według cen nabycia.

Kapitały oraz pozostałe aktywa i pasywa wycenia się według wartości nominalnej.

Wycena aktywów i pasywów wyrażonych w walutach obcych

Na dzień bilansowy:

wyrażone w walutach obcych aktywa (z wyłączeniem udziałów w jednostkach podporządkowanych wycenianych metodą praw własności) oraz pasywa wycenia się po obowiązującym na ten dzień średnim kursie ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski,

W ciągu roku obrotowego:

- 1) operacje sprzedaży i kupna walut oraz operacje zapłaty należności lub zobowiązań wycenia się po kursie kupna lub sprzedaży banku, z którego usług korzysta jednostka, bądź po kursie wynegocjowanym;
- 2) należności i zobowiązania wyrażone w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień poniesienia kosztu, chyba że w zgłoszeniu celnym lub innym wiążącym jednostkę dokumencie ustalony został inny kurs;
- 3) waluta pobierana z konta na zaliczki na delegacje pracowników wycenia się po kursie średnim NBP, a w przypadku jej zakupu po cenie nabycia (kursu sprzedaży banku obsługującego jednostkę);
- 4) rozchód waluty z rachunku walutowego dokonuje się wg metody FIFO;
- 5) zaliczki pobrane na delegacje zagraniczne wypłacone w złotych rozlicza się wg kursów:
 - średniego NBP z dnia pobrania zaliczki w PLN dla waluty, dla której firma prowadzi odrębne rachunki walutowe, tj. EURO bądź USD,
 - sprzedaży z dnia pobrania zaliczki w PLN dla pozostałych walut.

Zasady wyceny zobowiązań warunkowych

Zobowiązanie warunkowe jest możliwym zobowiązaniem, które powstaje na skutek zdarzeń przeszłych i którego istnienie zostanie potwierdzone dopiero w przyszłości w momencie wystąpienia niepewnych zdarzeń (nad którymi jednostka nie ma pełnej kontroli). Zobowiązaniem warunkowym może być również obecne zobowiązanie jednostki, które powstaje na skutek przeszłych zdarzeń i którego nie można wycenić wystarczająco wiarygodnie lub nie jest prawdopodobne, aby wypełnienie tego zobowiązania spowodowało wypływ środków zawierających w sobie korzyści ekonomiczne. W związku z tym zobowiązanie takie nie jest prezentowane w bilansie, ale jest opisywane w dodatkowych informacjach i objaśnieniach do sprawozdania finansowego.

Przykładem zobowiązań warunkowych mogą być zobowiązania wynikające z udzielonych przez jednostkę gwarancji lub poręczeń majątkowych.

Zobowiązanie warunkowe wycenia się w wartości udzielonych gwarancji, poręczeń lub w inny sposób wiarygodnie oszacowanej wartości.

Zasady wyceny instrumentów pochodnych zabezpieczających wartość aktywów

W jednostce mogą występować pochodne instrumenty finansowe (np. terminowe kontrakty forward) charakteryzujące się następującymi cechami:

- ich wartość zależy od zmiany wartości instrumentu bazowego (stopy procentowej, kursu bazowego, kursu wymiany walut itp.),
- wydatki początkowe na ich nabycie nie występują lub są bardzo niskie,
- rozliczenie instrumentu nastąpi w przyszłości.

Kontrakty terminowe mogą być zawierane w celu zabezpieczenia się przez jednostkę przed niekorzystnymi dla niej zmianami kursów walutowych, stóp procentowych, indeksów giełdowych.

Jednostka może stosować pochodne instrumenty zabezpieczające w celu:

- zabezpieczenia wartości godziwej, to jest ograniczenia zagrożenia wpływu na wynik finansowy zmian wartości godziwej wynikających z określonego ryzyka związanego z wprowadzonymi do ksiąg rachunkowych aktywami i zobowiązaniami finansowymi lub określoną ich częścią,
- zabezpieczenia przepływów pieniężnych, to jest ograniczenia zagrożenia wpływu na wynik finansowy zmian w przepływach pieniężnych wynikających z określonego ryzyka związanego z wprowadzonymi do ksiąg rachunkowych aktywami i zobowiązaniami, uprawdopodobnionymi przyszłymi zobowiązaniami lub planowanymi transakcjami.

Kontrakty dotyczące instrumentów finansowych uznaje się za służące ograniczeniu ryzyka związanego z aktywami lub pasywami jednostki, tj. zabezpieczeniu tych aktywów lub pasywów, jeżeli co najmniej:

- przed zawarciem kontraktu ustalono jego cel oraz określono, które aktywa lub pasywa mają zostać za pomocą tego kontraktu zabezpieczone,
- zabezpieczający instrument finansowy będący przedmiotem kontraktu i zabezpieczane za jego pomocą aktywa lub pasywa charakteryzują się podobnymi cechami, a w szczególności wartością nominalną, datą zapadalności, wpływem zmian stopy procentowej albo kursu waluty,
- stopień pewności oczekiwań dotyczących przewidywanych w wyniku kontraktu przepływów środków pieniężnych jest znaczny.

Jeżeli powyższe warunki zostały spełnione, to przy wycenie zabezpieczanych aktywów lub pasywów uwzględnia się wartość nabytych dla ich zabezpieczenia instrumentów finansowych oraz zmiany ich wartości.

Pozycję zabezpieczaną może stanowić pojedynczy składnik wprowadzonych do ksiąg rachunkowych aktywów lub zobowiązań bądź nie wprowadzone do ksiąg rachunkowych prawdopodobne przyszłe zobowiązania lub transakcje.

Pozycję zabezpieczaną może stanowić również grupa aktywów lub zobowiązań. Zabezpieczenie może dotyczyć jednego z czynników ryzyka zagrażającego zmianami wartości godziwej lub przepływów pieniężnych pod warunkiem, że efektywność takiego czynnika ryzyka może być efektywnie zmierzona.

Do szczególnych zasad rachunkowości dotyczących pochodnych instrumentów finansowych, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale opracowania, stosuje się zasady ustalone w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych (Dz.U. Nr 149, poz. 1674).

Rezerwy i aktywa z tytułu podatku dochodowego

Rezerwę na podatek dochodowy tworzy się w wysokości kwoty podatku dochodowego wymagającej w przyszłości zapłaty w związku z wystąpieniem dodatnich różnic przejściowych. Przejściowe różnice dodatnie powodują zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego w przyszłości.

Wysokość rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się przy uwzględnieniu stawek podatku dochodowego obowiązującego w roku powstania obowiązku podatkowego, to jest w roku realizacji różnic przejściowych.

Przy ustaleniu rezerwy należy uwzględnić stan rozliczeń różnicy ujemnej (o ile wystąpiła) zaksięgowanej na koncie „Aktywa z tytułu podatku odroczonego” według stanu na ostatni dzień poprzedniego roku obrotowego.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się w wysokości kwoty przewidzianej w przyszłości do odliczenia od podatku dochodowego w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi, które spowodują w przyszłości zmniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego oraz straty podatkowej możliwej do odliczenia, ustalonej przy uwzględnieniu zasad ostrożności.

Wysokość aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się przy uwzględnieniu stawek podatku dochodowego obowiązującego w roku powstania obowiązku podatkowego, to jest w roku realizacji różnic przejściowych.

Przy ustalaniu aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego należy uwzględnić stan rozliczeń różnicy dodatniej (o ile wystąpiła) zaksięgowanej na koncie „Rezerwa na podatek dochodowy” według stanu na ostatni dzień poprzedniego roku obrotowego.

Rezerwa na podatek dochodowy oraz aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego w bilansie wykazywane są oddzielnie. Rezerwę i aktywa można kompensować, jeżeli wystąpi tytuł uprawniający do jednoczesnego uwzględnienia przy obliczaniu kwoty zobowiązania podatkowego.

Bierne rozliczenia międzyokresowe

Bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów tworzone są w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy, wynikających w szczególności:

- 1) z wartości świadczeń wykonanych przez kontrahentów, których kwotę można wiarygodnie oszacować,

2) z obowiązku wykonania przyszłych świadczeń wynikających z bieżącej działalności, których kwotę można oszacować, mimo że data ich powstania nie jest jeszcze znana i do których można zaliczyć m.in.:

- koszty badania sprawozdania finansowego i inne koszty dotyczące okresu sprawozdawczego,
- pozostałe uzasadnione ryzykiem gospodarczym i zwyczajami handlowymi.

Bierne rozliczenia międzyokresowe prezentuje się w pasywach bilansu w pozycji B.I.3 Pozostałe rezerwy krótkoterminowe.

Zasady wyceny rozliczeń międzyokresowych przychodów i kosztów

Rozliczenia międzyokresowe przychodów

Rozliczenia międzyokresowe przychodów, to stan na dzień bilansowy wartości nominalnej przychodów (długoci i krótkoterminowych), których realizacja następuje w okresach przyszłych. Do rozliczeń międzyokresowych przychodów zalicza się między innymi:

- pobrane wpłaty lub zarachowane należności od kontrahentów za świadczenia, które zostaną wykonane w następnym roku obrotowym,
- otrzymane dotacje związane z nabyciem lub wytworzeniem środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych. Otrzymane dotacje lub inne dopłaty ewidencjonowane są w korespondencji z kontem rozrachunkowym 246, na którym prowadzona jest szczegółowa analityka otrzymanych dotacji. Dotacje zaewidencjonowane na koncie rozliczeń międzyokresowych przychodów rozliczenie są w pozostałe przychody operacyjne proporcjonalnie do kosztów amortyzacji środków trwałych sfinansowanych z otrzymanych dotacji. Przyjęcie środków trwałych do ewidencji środków trwałych w module „Środki trwałe” pozwala na wprowadzenie odznaczenia pozwalającego na rozróżnienie środków trwałych sfinansowanych dotacją oraz określenie wartości amortyzacji odpowiadającej części sfinansowanej dotacją.

Rozliczenia międzyokresowe kosztów

Czynne rozliczenia międzyokresowe

Rozliczenia międzyokresowe kosztów tworzą koszty pośrednie. W ciągu okresu sprawozdawczego przedmiotem rozliczeń międzyokresowych są między innymi:

- koszty czynszów i dzierżawy płaconych z góry,
- koszty energii opłaconej z góry,
- koszty ubezpieczeń majątkowych,
- koszty opłat za wieczyste użytkowanie gruntów,
- podatek od nieruchomości,
- aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego,
- inne koszty dotyczące następnych okresów sprawozdawczych (prenumeraty, przedpłaty na targi itp.).

Koszty podlegające aktywowaniu na koncie rozliczeń międzyokresowych rozliczane są proporcjonalnie do upływu czasu w kolejnych okresach obrotowych, których dotyczą.

Ewidencja dla celów ustalenia dochodu do opodatkowania

W celu prawidłowego ustalania podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych w planie kont jednostki zostały wyróżnione konta analityczne, grupujące koszty działalności podstawowej, koszty finansowe oraz pozostałe koszty operacyjne nie stanowiące kosztów uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym z jednej strony oraz grupujące przychody finansowe i pozostałe przychody operacyjne nie stanowiące przychodów lub zwolnione z opodatkowania - z drugiej strony. Rozróżnienie analityczne w kontach bilansowych ma potwierdzenie w ewidencji pozabilansowej grupującej koszty i przychody na kontach zespołu „9”. Dodatkowo na kontach zespołu „9” ewidencjonowane są koszty i przychody, które nie zostały zaewidencjonowane na kontach bilansowych, a mają wpływ na ustalenie podstawy opodatkowania. Są to m.in. wypłacone w okresie sprawozdawczym, a dotyczące okresu minionego: wynagrodzenia, składki ZUS i inne świadczenia pracownicze, zapłacone odsetki i inne.

Ewidencja dla celów rozliczenia z urzędem skarbowym z tytułu podatku VAT

Naliczony podatek od towarów i usług VAT ewidencjonowany jest na koncie „221”.

Sprzedaż wyrobów, towarów lub innych składników majątkowych podlega księgowaniu w wartości netto na kontach przychodów ze sprzedaży. Podatek należny ewidencjonowany jest na koncie „222”.

Rozliczenia z Urzędem Skarbowym z tytułu VAT prowadzone są na koncie „220”. Saldo tego konta wykazuje na koniec każdego okresu wartość rozliczeń zgodną z deklaracją. Ewidencja podatku naliczonego do rozliczenia w następnych okresach na podstawie rejestru VAT jest prowadzona na koncie „223”.

12.2. Wybór systemu rachunku zysków i strat

W ZPUE S.A. sporządza się rachunek zysków i strat w wariantcie kalkulacyjnym.

Wynik finansowy netto składa się z:

- wyniku ze sprzedaży,
- wyniku z pozostałej działalności operacyjnej,
- wyniku z operacji finansowych,

- wyniku z operacji nadzwyczajnych,
 - obowiązkowego obciążenia wyniku finansowego z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych.
- Ewidencja kosztów prowadzona jest w układzie rodzajowym z wykorzystaniem konta „490 – Rozliczenie kosztów” oraz w układzie kalkulacyjnym w zespole „5”.

12.3 Metoda sporządzania sprawozdania z przepływów pieniężnych

Jednostka sporządza sprawozdanie z przepływów pieniężnych metodą pośrednią. Rachunek przepływów pieniężnych przedstawia informacje na temat przepływów środków pieniężnych zaistniałych w ciągu okresu sprawozdawczego, w podziale na działalność operacyjną, inwestycyjną i finansową.

12.4 Sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym

Jednostka sporządza sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym.

12.5 Szczegółowość sprawozdania finansowego

Za sporządzenie i prezentację sprawozdań finansowych jednostki odpowiada Zarząd. Skonsolidowane sprawozdanie zawiera następujące części składowe:

- a) Skonsolidowane sprawozdanie z sytuacji majątkowej,
- b) Skonsolidowany rachunek zysków i strat,
- c) Skonsolidowane sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym,
- d) Skonsolidowane sprawozdanie z przepływów pieniężnych,
- e) Skonsolidowane sprawozdanie z całkowitych dochodów,
- f) informację o przyjętych zasadach rachunkowości oraz dane objaśniające.

Skonsolidowane sprawozdanie finansowe przedstawia informacje, które są:

- a) przydatne dla użytkowników w procesie podejmowania decyzji,
- b) wiarygodne, czyli takie, dzięki którym sprawozdanie finansowe:
 - wiernie przedstawia wyniki finansowe i sytuację finansową jednostki,
 - odzwierciedla ekonomiczną treść zdarzeń i transakcji, a nie tylko ich formę prawną,
 - jest obiektywne, czyli bezstronne,
 - jest zgodne z zasadą ostrożnej wyceny,
 - jest kompletne we wszystkich istotnych aspektach.

Przy sporządzaniu skonsolidowanego sprawozdania finansowego stosowane są nadrzędne zasady rachunkowości, tzn.:

- zasada kontynuacji działalności,
- zasada memoriału,
- zasada ciągłości prezentacji,
- zasada istotności.

12.6 Zasada istotności

Ustala się, że dla rzetelnego i jasnego przedstawienia sytuacji majątkowej i finansowej oraz wyniku finansowego jednostki jako kwoty istotne traktuje się te kwoty, które przekraczają 1% sumy bilansowej za poprzedni okres sprawozdawczy w przypadku wielkości bilansowych lub te kwoty, które przekraczają 5% wyniku finansowego brutto w przypadku wielkości wynikowych.

Ostateczną decyzję co do wysokości kwoty istotności podejmuje osoba odpowiedzialna za prowadzenie ksiąg w porozumieniu z kierownikiem jednostki.

12.7 Opublikowane Standardy i Interpretacje, które zostały wydane, ale jeszcze nie obowiązują i nie zostały zatwierdzone przez Unię Europejską:

- 1) Zmiany MSR 1 „Prezentacja sprawozdań finansowych: prezentacja pozycji pozostałych całkowitych dochodów z okresem zastosowania od 1 lipca 2012 roku lub po tej dacie;
- 2) Zmiany do MSR 12 „Podatek dochodowy: realizacja podatkowa aktywów”, z okresem zastosowania od 1 stycznia 2012 roku lub po tej dacie;
- 3) Zmiany MSR 19 „Świadczenia pracownicze” z okresem zastosowania od 1 stycznia 2013 roku lub po tej dacie;
- 4) MSR 27, Jednostkowe Sprawozdania Finansowe (razem z MSSF 10 zastępuje MSR 27), obowiązuje za okresy roczne rozpoczynające się z dniem 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie,
- 1) MSR 28, Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych i wspólne przedsięwzięcia (zastępuje MSR 28, Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych), obowiązuje za okresy roczne rozpoczynające się z dniem 1 stycznia 2013 roku lub po tej dacie;

- 2) Zmiany do MSSF 1 „Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy: znacząca hiperinflacja i usunięcie stałych dat dla stosujących MSSF po raz pierwszy” z okresem zastosowania od 1 lipca 2011 roku lub po tej dacie;
- 3) Zmiany do MSSF 7 „Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji: transfer aktywów finansowych” z okresem zastosowania od 1 lipca 2011 roku lub po tej dacie;
- 4) MSSF 9 „Instrumenty finansowe” z okresem zastosowania od 1 stycznia 2013 roku lub po tej dacie;
- 5) MSSF 10 „Skonsolidowane sprawozdania finansowe” z okresem zastosowania od 1 stycznia 2013 roku lub po tej dacie;
- 6) MSSF 11 „Wspólnie przedsięwzięcia” z okresem zastosowania od 1 stycznia 2013 roku lub po tej dacie;
- 7) MSSF 12 „Ujawnianie informacji na temat udziałów w innych jednostkach” z okresem zastosowania od 1 stycznia 2013 roku lub po tej dacie;
- 8) MSSF 13 „Wycena według wartości godziwej” z okresem zastosowaniem od 1 stycznia 2013 roku lub po tej dacie.

Grupa nie zastosowała wcześniej przy sporządzaniu sprawozdania finansowego żadnego z wyżej wymienionych standardów, interpretacji lub zmiany, która została opublikowana, lecz nie weszła dotychczas w życie.

Grupa nie przewiduje, aby wprowadzenie powyższych standardów oraz interpretacji miało istotny wpływ na stosowane przez Grupę zasady (politykę) rachunkowości.

13. Kursy przeliczenia skonsolidowanych wybranych danych finansowych

Wybrane dane finansowe zamieszczone w Skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za I półrocze 2011 r. zostały przeliczone według następujących kursów wymiany złotego w stosunku do EUR:

- poszczególne pozycje aktywów i pasywów bilansu przeliczono według średniego kursu EUR obowiązującego na dzień 30 czerwca 2011 r., ustalonego przez Narodowy Bank Polski, tj. 3,9866 zł. i na dzień 30 czerwca 2010 r. – 4,1458 zł.

- poszczególne pozycje rachunku zysków i strat oraz rachunku przepływów pieniężnych przeliczona na EUR według kursu, stanowiącego średnią arytmetyczną średnich kursów ustalonych przez Narodowy Bank Polski, obowiązujących na ostatni dzień każdego zakończonego miesiąca obrotowego:

- dla okresu styczeń – czerwiec 2011 r. – 3,9673 zł.
- dla okresu styczeń – czerwiec 2010 r. – 4,0004 zł.

Kurs EUR do wyliczenia pozycji Bilansu:

Średni kurs EUR NBP z dnia 30.06.2011 r. – Tabela 125/A/NBP/2011 – 3,9866 zł.

Średni kurs EUR NBP z dnia 30.06.2010 r. – Tabela 125/A/NBP/2010 - 4,1458 zł.

Średnia arytmetyczna średnich kursów NBP dla EUR za okres od 01-01 do 30-06-2011 r.		
Numer tabeli	Data	Kurs
20/A/NBP/2011	31.01.2011 r.	3,9345
40/A/NBP/2011	28.02.2011 r.	3,9763
63/A/NBP/2011	31.03.2011 r.	4,0119
83/A/NBP/2011	29.04.2011 r.	3,9376
104/A/NBP/2011	31.05.2011 r.	3,9569
125/A/NBP/2011	30.06.2011 r.	3,9866
Średni kurs za 6 m-cy 2011 r.		3,9673
Najwyższy kurs EUR w okresie I półrocza 2011 r.		4,0119
Najniższy kurs EUR w okresie I półrocza 2011 r.		3,9345

Średnia arytmetyczna średnich kursów NBP dla EUR za okres od 01-01 do 30-06-2011 r.		
Numer tabeli	Data	Kurs
20/A/NBP/2010	29.01.2010 r.	4,0616

40/A/NBP/2010	26.02.2010 r.	3,9768
63/A/NBP/2010	31.03.2010 r.	3,8622
84/A/NBP/2010	30.04.2010 r.	3,9020
104/A/NBP/2010	31.05.2010 r.	4,0770
125/A/NBP/2010	30.06.2010 r.	4,1458
Średni kurs za 6 m-cy 2010 r.		4,0004
Najwyższy kurs EUR w okresie I półrocza 2010 r.		4,1458
Najniższy kurs EUR w okresie I półrocza 2010 r.		3,8622

Wybrane skonsolidowane dane finansowe	w tys. zł.		w tys. EUR	
	I półrocze 2011	I półrocze 2010	I półrocze 2011	I półrocze 2010
I. Skonsolidowane przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów	156.299	117.552	39.571	29.385
II. Zysk (strata) z działalności operacyjnej	6.223	4.899	1.568	1.225
III. Zysk (strata) brutto	5.498	4.207	1.386	1.052
IV. Zysk (strata) netto	4.373	3.371	1.102	843
V. Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej	12.301	-1.630	3.101	-408
VI. Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej	-17.460	-4.812	-4.401	-1.203
VII. Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej	11.487	6.531	2.895	1.633
VIII. Przepływy pieniężne netto, razem	6.328	88	1.595	22
IX. Aktywa, razem	290.676	252.192	70.113	63.260
X. Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania	141.199	107.893	34.058	27.064
XI. Zobowiązania długoterminowe	17.756	3.873	4.283	972
XII. Zobowiązania krótkoterminowe	107.025	87.899	25.815	22.049
XIII. Kapitał własny	149.477	144.299	36.055	36.196
XIV. Kapitał zakładowy	8.990	8.990	2.168	2.255
XV. Liczba akcji (w szt.)	1.018.127	1.018.127	1.018.127	1.018.127
XVI. Zysk (strata) na jedną akcję zwykłą	4,15	3,20	1,00	0,80
XVII. Rozwodniony zysk (strata) na jedną akcję zwykłą	4,15	3,20	1,00	0,80
XVIII. Wartość księgową na jedną akcję	146,802	141,73	35,41	35,55
XIX. Rozwodniona wartość księgową na jedną akcję	146,82	141,73	35,41	35,55
XX. Zadeklarowana lub wypłacona dywidenda na jedną akcję zwykłą	0,00	0,00	0,00	0,00

Skonsolidowany zysk przypadający na jedną akcję zwykłą w I półroczu 2011 r. został wyliczony jako iloraz skonsolidowanego zysku netto przypadającego na grupę na akcje zwykłe, tj. 1.736.905,73 zł. i ilości akcji zwykłych: 418.127 szt. Skonsolidowany zysk na jedną akcję zwykłą w I półroczu 2011 roku wynosi 4,15 zł.

Skonsolidowany zysk przypadający na jedną akcję zwykłą w I półroczu 2010 r. został wyliczony jako iloraz skonsolidowanego zysku netto przypadającego na grupę na akcje zwykłe, tj. 1.337.058,40 zł. i ilości akcji zwykłych: 418.127 szt. Skonsolidowany zysk na jedną akcję zwykłą w I półroczu 2010 roku wynosi 3,20 zł.

Skonsolidowana wartość księgową na jedną akcję w roku I półroczu 2011 została wyliczona jako iloraz skonsolidowanego kapitału własnego w wysokości 149.476.541,51 zł. i całkowitej ilości akcji 1.018.127 szt. Skonsolidowana wartość księgową na jedną akcję w roku I półroczu 2011 wynosiła 146,82 zł.

Skonsolidowana wartość księgową na jedną akcję w roku I półroczu 2010 została wyliczona jako iloraz skonsolidowanego kapitału własnego w wysokości 144.298.810,09 zł. i całkowitej ilości akcji 1.018.127 szt. Skonsolidowana wartość księgową na jedną akcję w roku I półroczu 2010 wynosiła 141,73 zł.

Zarówno w I półroczu 2011 jak i I półroczu 2010 nie wystąpiły i w ocenie Zarządu ZPUE SA nie wystąpią przyczyny rozładniające wartość księgową na jedną akcję.